

ΒΙΒΛΙΑ

Κατά τινα ἐν τῇ Ἑφημερίδι δημοσιευθεῖσαν πρό μικροῦ διήλωσιν α ὁ κ. Δ. Κορομηλάς ἀπεχώρησε τῆς διευθύνσεως αὐτῆς ὡς ἀρροσιωθῆ εἰς τὴν προσωρὴ αὐτῆ δραματογραφίαν». Περὶ τοῦ ἱκανῶς σημαντικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δημοσιογραφικῇ κινήσει γεγονότος τούτου δὲν ἐλάδομεν ἐτι τὸν καιρὸν νὰ κάμωμεν λόγον. Ἄλλ' ἡ ταυτόχρονος σχεδὸν ἔκδοσις νέου τινὸς μίμου τοῦ κ. Κορομηλά, τῆς «ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΚΚΑΡΕΣ», πραγματοποιοῦσα τὴν προβληθεῖσαν δικαιολογίαν τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ σταθμοῦ, μὲς παρέχει τὴν ἀφορμὴν ὡς, εἰ καὶ βραδέως, ἐπανορθώσωμεν τὴν ἑλλησιν, ἐκφράζοντες, μετὰ πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους, καὶ τὴν ἡμετέραν λύπην ἐπὶ τῇ στερήσει, ἣν θέλει ὀποσθῆ ἡ δημοσιογραφία. Ταύτην δὲ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους δύνανται νὰ ἐκτιμῆσωσιν οἱ ἐν τῷ Ἄστει σήμερον γράφοντες, οἵτινες ἠτύχησαν ἐπὶ ἱκανῶν χρόνων νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς Ἑφημερίδος, τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας μέγιστα στοιχεῖα ὑπῆρξαν ἀναμφιδόλως καὶ ἡ δραστηριότης, ἡ ἀδραστηριότης, ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τούτου.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς στέφασα τὴν δημοσιογραφικὴν αὐτοῦ πορείαν, μέλλει νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὸν καὶ ἐν τῇ νῆα ἐργασίας, εἰς ἣν ἀρροσιῶται, ἂν κρίνομεν ἐκ τοῦ προσφάτου αὐτοῦ ἔργου, ὡς προστιθέμενον εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευμάτων τοῦ συγγραφέως του, καὶ ἂν ἀκόμη ἐσπερεῖτο εἴτε τῆς τεχνικῆς πλοκῆς, ἢ τῆς διακρίσεως, εἴτε τοῦ ἐνδιαφέροντος, εἴτε τῆς καλῆς στιχοῦργίας, πάλιν θὰ συνετέλει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὡς ἀξιοθαύμαστον τὸν ἀποφασίζοντα νὰ ἐργασθῆ οὕτως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πνευματικῇ στεριώσει.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' φυλλάδιον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθους τοῦ κ. Κωνσταντίνου Παπαρηγοπούλου, τῆς δημοσιευομένης ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου τόσον ἐπιτυχῶς καὶ φιλοκαλῶς. Ἡ ἔκδοσις προβαίνει μετὰ δραστηριότητος, αὔριον δὲ ἐκδίδεται καὶ τὸ δ' τεύχος.

Ὅπως πρωτότυπον εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Πέρβελι ἐκδοθὲν μυθιστόρημα *Ράκη καὶ Σάραθρον*, αὐτὸ α' τόμος ἐστάθη ἡμῖν Ἄδικία δὲ ὄντως θὰ ἦτο νὰ μὴ κάμωμεν λόγον τινὰ περὶ αὐτοῦ. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ἡμᾶς ἐντελῶς ἀνεκάνους νὰ ἐπιφέρωμεν οἰανδήποτε κρίσιν, καὶ ἀντὶ τούτου, πολὺ προτιμώτερον κρίνομεν ναποσιπάσωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τινὰ ἐκ τοῦ προλόγου, ὅστις, κατὰ τὸν συγγραφέα ἀστολεῖται, εἶνε ὁ πρῶτος χιτῶν τοῦ διανοητικοῦ ἔργου, τὸ ἀποκαμίσσον τοῦ μωροῦ-συγγραμματος. Τὰ τεμάχια δὲ ταῦτα θέλουσι χρησιμεύσει καὶ ἀντὶ πάσης ἀναλύσεως, διότι ἐν αὐτοῖς ἀναλύει αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τὸ βιβλίον του:

«Ἐπὶ ἐννεά θλα ἔτη λαθεῖν τὴν βακτηρίαν μου ἐπίμονος ἐπλανήθην ἀνὰ τὴν ἀτέρμονα αὐτὴν Διότῃν, ὃν κόσμον κοινωνίαν οἱ σοφοὶ ἐκάλεσαν, ῥάκη σταχυολογῶν. Ῥάκη! διότι τὴν παρῶραν ἐνέδυσαν τὰ τέκνα τῶν τῶσαν αἰώνων νῆες. Ἀπὸ τῆς διασθορᾶς τῶν ὀμμάτων τοῦ Ὀδύποδος ἄχρι Λουκίου ὄνου, ἀπὸ Πλάτωνος μέχρι Ζολᾶ, κατέγειναν σχίζοντες τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Μάτην ἄρα ὁ ἐπιθυμῶν ὅπως μὴ συναντώμενος μὲ τὰ μετᾶρσια αὐτὰ πνεύματα φανῆ ἀντιγραφεὺς θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν μακρὰν ἀκτοπλοῖαν ἀνὰ τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν; . . . Ὁ βίος ὅπως; διατί. Ὁ ὕπνος; τὰ; διατί! . . . Ὅσον ἐπιθύμωμεν νὰ φιλοσοφήσω μικρὸν ὑπὸ τὰ ῥάκη! Ἐχουσι τὸ προνόμιον αὐτὸ ἐκ γενετῆς τοῦ κόσμου τὰ ῥάκη νὰ φιλοσοφοῦν, διότι εἶνε ῥάκη. Τὸν σκοπὸν τῶν ὑπὸ τῆς ἡμῆς φρενιτικῆς ὀλίγων λέξεων εὐρήσῃ ἀνιγνέοντες τὰ ῥάκη μου.» . . .

Μετὰ τὰ ἱκανῶς ἐκφραστικὰ ταῦτα ἔπεται *Προθάλαμος Ὀδησοῦθεν Ἀθηναίε τοῖς φίλοις συμπολίταις Ἀθηναίοις εὐ ἔχειν*. Καὶ ἐκ τοῦ προθαλάμου δὲ τούτου ἀποσπῶμεν τὸ ἐξῆς δωμάτιον:

«Πολλὰ μωροῖα τὸν στενὸν μου νοῦν κατεπλημμύρισαν διεξόδον ζητοῦσαι. Καὶ ἀρχίζω μωρολογῶν. Καὶ πρὶν ἀρχίσω προλογίζομαι. Ἐξ ὄνουος τὸν λέοντα. Ἐκ προλόγου μωροῖα συγγραφῶς.»

Ὁ μετὰ τὰς ὑποσχέσεις ταύτας ἀναγινέσκων τὸ βιβλίον δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ τὴν συγγραφικὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ κ. Πέρβελι.

Κατὰ τὸ θέρος ἀναφαίνονται μυταὶ καὶ κύνωπιες, κατὰ τὸ φθινόπωρον μύκητες, κατὰ τὴν ἀνοιξὴν ραφανίδες καὶ κατὰ πᾶσαν ἐν Ἑλλάδι πολεμικὴν κίνησιν ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων, ὄπλαρχηγοὶ καὶ φιλελληνικά φυλλάδια. Ἐν μίον τοιοῦτον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἐκδοθὲν ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *ITALIA E GRECIA*. Ἐν αὐτῷ δὲ, τετυπωμένω μετὰ φιλοκαλίας, ἐκτίθεται ἡ σέσις τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα τῆς τελευταίας. Τελειοῦται δὲ μετὰ τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ἀχώριστος *dalla emancipazione, dal trionfo dell' ellenismo*.

Πολὺ καλὰ, ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πρέπει πρό παντός νὰ προφυλακτώμεθα ἀπὸ κανένα *trionfo* ἄλλου εἶδους!

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κάππα. Ὑπάρχει βεβαίως τμήμα τοιοῦτο εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Τί σᾶς ἔκαμεν ὅμως ὁ καυμένος ὁ συνεργάτης μας καὶ τοῦ ἐπιτίθεσθαι τόσον τραχέως;—**Θ. Δημ.** . . . Σμύρνην. Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλου συμμορφώμεθα μετὰ τὴν παραγγελίαν σας.—**Ν. Τρ.** . . . Ἀργαστέλιον. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ πρῶται 100 καὶ αἱ τελευταῖαι 10.—**Στεφ. Α.** Ἀλεξανδρέτιαν. Ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας.—**Ο. Ρ.** Ἐλήφθη. Ἀναμένομεν τὰ ἀνέκδοτα ἐξαιρέτα.—**Ἀνωτέμω** Σπάρτην. Εἶνε ὅλως ἀκατάλληλον.—**Ἀνδρέα Κ.** . . Σᾶς

εὐχαριστοῦμεν· ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει περιοδικὸν ἢ ἡμερολόγιον εἰς ὃ νὰ μὴ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη.—**Λουὶ καλ.** Κατὰ μέγα μέρος ἔχετε δίκαιον· τὸ ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς ἀλλὰ. . . ἴσως ἐπέληθ ταχέως διόρθωσις.

Οἱ νεωστὶ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ προπληρῶνται. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν πρέπει νὰ συνοδευθῆται ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

+++++

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ πλείστοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξεδήλωσαν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα προκαταβάλωσιν ἐφ' ἀπαξ τὴν ἀξίαν ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου, ποιοῦμεν γνωστὸν, ὅτι

διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις συνδρομητὰς. . . . τιμᾶται φρ. 32
διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ . . . » » 35
(τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βᾶρος ἡμῶν).

Τὸ ποσὸν τοῦτο προκαταβαλλόμενον δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς συνδρομητὰς, νὰ ἀποκτήσωσιν ὀλοκλήρον τὸ ἔργον ἐξ ὅσωνδήποτε πλειοτέρων τῶν προϋπολογισθέντων 25 φυλλαδίων καὶ ἂν ἀποτελεσθῆ τοῦτο.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ προκαταβληθεῖσα ἀξία διὰ τὰ ἐκδοθέντα καὶ πληρωθέντα ἤδη φυλλάδια ἀραιεῖσθῆται ἐν τοῦ ἀνεί ποσοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου πέμπεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἀπόδειξις ἐξωκλημένη παρ' ἡμῶν.

Εἰδοποιῶμεν συνάμα τοὺς κυρίους συνδρομητὰς μας, ὅτι ἐτυπώσαμεν ὥρατον ἡμερολόγιον τῆς τσέπης διὰ τὸ 1886, τιμώμενον ἀντὶ 30 λεπτῶν, καὶ ἀναμένομεν τὰς περὶ αὐτοῦ παραγγελίας Ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1885.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὰ ὑπολειθέντα ὀλίγα ἀντίτυπα τοῦ ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ τοῦ κ. Χαλαλάμπου Ἀννίνου, βιβλία κόμψότατα μετ' εἰκόνων καὶ μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωσύλλου, καταλληλῶτα διὰ δῶρον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Καταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καθὼς καὶ εἰς τὰ κυριώτατα τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλείων, ἐλαττωθεῖσας τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ.

ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ πρὸς δραχμας ΠΕΝΤΕ

ΡΩΜΗΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΧΩΡΙΣ Η ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἄς σπεύσωσιν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ τὸ ἀποκτήσωσι διότι εἶνε πιθανότης νὰ ἐξαντληθῆ αὐθημερόν.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΛΥΚΟΒΥΣΙΣ»

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὡς πληρέστερον ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αὐξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ ἸΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ, δυνάμενος νὰ θεραπεύσῃ πᾶσαν γαστρίμαρξικὴν ἀπάτησιν, ὑπηρετήσας ἐπὶ χρόνον μακρὸν εἰς ἀσκακρινέην τῶν Ἀθηνῶν οἰκίαν, εὐρίσκειται νῦν διαθέσιμος. Εὐκαίρια μοναδική, συστάσεις πλείστα ὅσοι καὶ αὐθεντικά!

† Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ †